

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. Α. Α. ΑΝΤΩΝΑΚΑΚΗ

(Μονίμου εν Νέα Υόρκη ανταποκριτού μας)

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Ἀπρίλιος

Ἀπὸ τοῦ 1932, ὅταν ὁ Χίτλερ ἐπρόκειτο νὰ καταλάβῃ τὴν ἐξουσίαν εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ ἡ Μόσχα τοῦ «ἐκαμνε πλάτες» ἕως τὴν ἡμέραν ποὺ ἐκλείσθη ἡ ἀνακωχὴ, τὸ κλεῖδι τῆς παγκοσμίου καταστάσεως ἦτο ἡ Γερμανία. Μία Γερμανία κομμουνιστικὴ ἐσήμαινε μίαν Εὐρώπην κομμουνιστικὴν. Μία Γερμανία τῆς Βαϊμάρης, φιλεισηνικὴ ἀλλ' ἰσχυρὰ, ἐσήμαινε ἰσορροπίαν τῶν δυνάμεων εἰς τὴν Εὐρώπην. Μία Γερμανία Χιτλερικὴ καὶ νικητρία ἐσήμαινε ἦτταν τοῦ κομμουνισμοῦ ἀλλὰ καὶ ἐπιβολὴν ἐνός αἰῶνος δουλείας καὶ σκότους εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἡ ἀνακωχὴ, ἡ διαίρεσις τῆς Γερμανίας εἰς τέσσαρας ζώνας καὶ αἱ συμφωνίαι τῆς Τεχεράνης, τῆς Γυάλτας καὶ τοῦ Πότσδαμ δὲν ἔλυσαν τὸ πρόβλημα. Εἴτε διότι ἦσαν φτιασμένες ἔτσι ποὺ νὰ μὴ τὸ λύσουν εἴτε διότι δὲν ἐφηρομό-

ναί, νομίζω, τὸ κύριον θέμα διὰ κάθε φωτισμένον πολιτικὸν ἄνδρα τῆς Εὐρώπης: Ἡ ΑΝΟΡΘΩΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ.

Αἱ δάσεις τοῦ ἔργου τῆς διασώσεως τῆς Εὐρώπης ἐτέθησαν προχθές. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὸ συνταγματικὸν σχῆμα τῆς νέας Γερμανίας θὰ εἶναι ἕτοιμον. Ἐντὸς ἐνός ἔτους ἡ Δυτικὴ Γερμανία, ἡ ὁποία ἔχει τώρα 800 ἑκατομ. δολλάρια ἔλλειμμα ἐμπορικῶν ἰσοζυγίου, θὰ εἶναι αὐτάγκης. Μία ἔκθεσις γερμανικῶν βιομηχανικῶν προϊόντων εἰς τὴν Ν. Ἰόρκην αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἀποδεικνύει ὅτι τίποτε δὲν ἐχάθη ἀπὸ τὰς γερμανικὰς δυνατότητας.

Εἶναι λογικόν, λοιπόν, ὅτι εἰς τὸ ἄρθρον τῶν τῆς 10ης Ἀπριλίου οἱ «Γάιμς τῆς Ν. Ἰόρκης» χαιρετίζουν μὲ τῶσον ἐνθουσιασμόν τὴν Νέαν Γερμανίαν.

*

Ἄλλ' ἐλύθη τὸ πρόβλημα μὲ τὰς συμφωνίας τῆς Οὐασινγκτῶνος; Ὁχι. Πρῶτον, ἡ Γερμανία εἶναι μόνον μέρος τῆς Γερμανίας. Ἐνα μεγάλο τμήμα τῆς εἶναι ὑπὸ τοὺς Ρώσους. Τεράστια παραγωγικὰ τῆς περιοχῆς ἔχουν δοθῆ εἰς τοὺς Πολωνούς. Ὁ φόβος τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Μπενελοῦξ εἶναι ἀκόμη μέγας. Ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα εἰς τὰς ἠνωμένας Πολιτείας ἐναντίον τῆς ἀνορθώσεως τῆς Γερμανίας ἐξακολουθεῖ νὰ σημειῶνῃ ἐπιτυχίας καὶ ἡ θε-

σθησαν ὥστε νὰ τὸ λύσουν. Ποία θὰ ἦτο ἡ τύχη τῆς Γερμανίας ἂν παρέμενε ἐστὶ θέμα ἀκαθόριστον ἐπὶ τῆς ἐπομένῃς τοῦ πρώτου πολέμου ΒΑΝ.

*

Διότι μέχρι πρὸ ἐλαχίστων ἐβδομάδων οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν εἶχον καταλάβει. Μακρὰν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, με περὶ τοῦ ἄγνοιαν τῶν βασικῶν τῆς προβλημάτων, ἀθῶοι καὶ ἰδεολόγοι, εἶχον ἀρπάξει μίαν καραμέλλαν πού τοὺς προσέφερεν ἡ ἰδεολογία τῆς ἀνταποδόσεως καὶ ἔλεγαν: Ποιὸς ἔφταιγε γιὰ τὸν πρῶτον πόλεμον; Οἱ Γερμανοὶ. Ποιὸς ἔφταιγε γιὰ τὸν δευτερον πόλεμον; Οἱ Γερμανοὶ. Συνεπῶς *Preterea Censeo Germaniam delendam esse!* Δραματικῶς φαίνεται, ἰπῆρξαν αἱ ὥραι πού ἐπέρασαν ὁ κ. Τσῶρσιλ εἰς τὸ Κεμπέκ κατὰ τὸν πόλεμον. Ματαιῶς προσεπάθησε νὰ δείξῃ εἰς τὸν μακαρίτην Ρούσβελτ καὶ τὸν κ. Μόργενθω πόσον λάθος εἶχε ὁ δυτικὸς κόσμος νὰ ζητῇ τὴν καταστροφὴν τῆς Γερμανίας. Καὶ θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς ἡ Ἀμερικὴ παρέδωσε τὴν Γερμανίαν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀπαθλίωσιν, εἰς τὴν ρωσικὴν βουλμίαν καὶ εἰς τὸ δόγμα τῆς ἀνταποδόσεως. Οἱ Ρῶσοι, οἱ ὁποῖοι διὰ τοὺς Βουλγάρους π.χ. ἀπεδέχθησαν τὴν θεωρίαν ὅτι ὑπεύθυνοί τοῦ πολέμου ἦσαν οἱ «φασισταὶ ἡγέται των», διὰ τοὺς Γερμανοὺς ὑπεστήριξαν τὸ δόγμα τοῦ ἀλληλεγγύου τῆς εὐθύνης τῶν Γερμανῶν νεογνῶν μετὰ τὸν Χίτλερ, τὸν Μπόρμαν καὶ τὸν Γκαίριγκ. Καὶ οἱ Ἀμερικανοί, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τέλος δὲν εἶχον δομῶσθῃ, δὲν εἶχον ἀνθρώπους των εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως, δὲν ἐπεινάσαν, ἀπεδέχθησαν ἀσυζητητὴ τὴν ρωσικὴν θεωρίαν. Καὶ ἔπαιξαν, ὅπως εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπως εἰς τὴν Κίνα, ὅπως ἀτυχῶς παντοῦ, τὸ ρωσικὸ χαρτί. Διότι δὲν εἶχαν ἀπαλάβει.

ἡ θεωρία «κόσμοντα ἀντὶ ὀδόντος» δὲν ἐξέλιπεν ἀπὸ τὸν ἐντυπον ἀμερικανικὸν χάρτην. Πρὸ πάντων ὁμοῦ τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα τῆς Γερμανίας εἶναι κολοσσιαία καὶ δξύτατα. Ἡ θεωρία τῆς ἀνταποδόσεως καὶ ἡ ἐπαλήθευσις εἰς ἓνα (ἰθὺν τῶν ναζιστικῶν προβλέψεων διὰ τὴν ρῆξιν Δύσεως καὶ Ρωσίας ἔχει, σύμφωνα με πολλοὺς Ἀμερικανοὺς παρατηρητὰς εἰς τὴν Γερμανίαν, δημιουργήσει ἓνα ἀνάμικτον σύμπλεγμα ἐνοχῆς καὶ ἰκανοποιήσεως εἰς τὸν γερμανικὸν λαόν. Ἰσχυροτάτη ταυτοχρόνως φαίνεται νὰ εἶναι ἡ κομμουνιστικὴ προοπτικὴ νὰ ὀδυσθῇ ἀπὸ τὴν ψυχὴν τῆς γερμανικῆς νεολαίας τὸ ναζιστικὸν στίγμα; Ἀπὸ μίαν σειρὰν συνεντεύξεων πρὸς Γερμανοὺς καὶ Γερμανίδας νέους πού ἐπῆρεν ἓνας Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος θγαίνει καθαρὰ πὸς τὰ παιδιὰ αὐτά, πού μετὰ τὸν πόλεμον ἐγνώρισαν τὴν ἀνηθικότητα, τὴν μαύρην ἀγορὰν καὶ τὴν ἀθλιότητα, νοσταλγοῦν τὴν ἐποχὴν τοῦ Χίτλερ... Τὰ προβλήματα εἶναι πράγματι δύσκολα. Καὶ θὰ τὰ ἐννοήσωμεν σὲ λίγο, ὅταν ἀρχίσουν εἰς τὴν δυτικὴν ἔρμηνειαν ἐλεύθεροι συζητήσεις διὰ τὸ μελλοντικὸν καθεστῶς τῆς καὶ τὰς σχέσεις τῆς μετὰ τοὺς Δυτικοὺς Συμμάχους. Ἄς μὴ ἐσχνῶμεν, ἄλλως τε, ὅτι οἱ σημερινοὶ πολιτικοὶ τῆς Γερμανίας γνωρίζουν ὅτι εὐρισκόμενοι εἰς τὸ μέσον τῆς ρῆξεως Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως ἤμποροῦν νὰ διαπραγματευθοῦν. Ἡ ἀνευδρῶν παράδοσις τῆς Γερμανίας θὰ ἀποδειχθῇ γοήγορα ὅτι ὑπῆρξε λόγος ἀδιανόητος.

Ἔως οὗτο ἦλθεν ἡ πραγματικότητα. Ἐξ ἴσου σκληρὰ ὅπως τὸ ἀρχικὸν σφάλμα, ἐξ ἴσου ἀπάνθρωπος ὅπως ἡ θεωρία τῆς ἀνταποδόσεως. Τώρα οἱ Ἀμερικανοὶ ΕΚΑΤΑΛΑΒΑΝ. Ἐκατάλαβαν δύο πράγματα: Ὅτι χωρὶς Γερμανίαν ἰσορροπία εἰς τὴν Εὐρώπῃν δὲν ἤμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ. Ὅτι ἡ Γερμανία πρέπει νὰ ξανασταθῇ εἰς τὰ πόδια τῆς καὶ ὅτι ἐν τῷ μεταξύ πρέπει νὰ ἐνωθοῦν ὅλαι αἱ Δυνάμεις τῆς Ἀμερικῆς τὸ συμπλήρωμα τοῦ Συμφώνου.

Κουρασμένος ἦτο εἰς τὴν κόγχην τῆς δωρικῆς αἰθούσης τῶν διαλέξεων τοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας τὴν περασμένην Δευτέραν ὁ κ. Μπέβιν. Κουρασμένος καὶ νευρικός, μὲ τὸ τικ τῶν χειλέων του ἀέναον. Κάτι ἐφαίνετο νὰ ἐπερίμενε. Καὶ ἀσθενής, διστακτικός, μοῦ ἐφάνη ὁ κ. Σουμάν τῆς Γαλλίας καθὼς ἔβαζε τὴν υπογραφὴν του εἰς ἓνα Σύμφωνον, τὸ ὁποῖον ἦτο προμήνυμα ἐνὸς ἄλλου ἢ ἀκριδέστερον μιᾶς ἐπίσημου παραδοχῆς: Ὅτι ἡ πατρίδα του δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν Εὐρώπῃν. Ἐνα χαμόγελον εὐδαιμονίας καὶ νίκης ἐκάλυψε τὸ πλατὺ πρόσωπον τοῦ παλαιοῦ ἐργάτου τοῦ λιμένος τοῦ Λονδίνου εἰς τὴν ἱστορικὴν φωτογραφίαν τῆς ἀναγγελίας τῆς συμφωνίας διὰ τὴν Γερμανίαν. Αὐτὸ ἦτο καὶ εἰ-

Ἡ λίστα τῆς νεομαρξιστικῆς προβλή-
Α. Α. ΑΝΤΩΝΑΚΑΚΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Διακηρύξεις πλειοδοτικῶν διαγωνισμῶν πωλήσεως τρυγίας (οἰνολάσσης).

Ἡ ἑνωτικὴ Οἰνοποιητικῶν Συνεταιρισμῶν Σάμου προκηρύσσει πλειοδοτικὸν δι' ἐπιπλέον προσφορῶν διαγωνισμῶν πωλήσεως ἑκατῶν (100) περίπου τόνων οἰνολάσσης, καθορίζουσα χρόνον παραδόσεως προσφορῶν τὴν 9ην Μαΐου 1949 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 17ην καθ' ἣν θέλει διενεργηθῆ καὶ ὁ διαγωνισμὸς ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς ἑνώσεως.

Διὰ πᾶσαν λεπτομέρειαν, δρῶν προμηθεύσας κλπ. δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ν' ἀποτείνωνται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς ἑνώσεως, εἰς Λιμένα Βαθίος Σάμου ἢ εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ἀντιπρόσωπον τῆς ἑνώσεως κ. Ν. Δικιογιάννην, 24 Ἐρμανουὴλ Μπενάκη, καὶ κ. Ν. Γιαννοκάκη ἀντιπρόσωπόν της εἰς Θεσσαλονίκην, Μέγαρον Κιτρικῆς.

Ἐν Λιμένῃ Βαθίος Σάμου τῆ 18/4/1949
**ΕΝΩΣΙΣ ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΩΝ
 ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΣΑΜΟΥ**